

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalium Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 13. De annua deuotionis huius, seu oblationis innouatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

pietatis cæteris longè curis anteponen-
da, vacui temporis desit. Denique sica-
gamus, vt nos obsequij nostri Deiparæ
exhibiti sub extremam horam minimè
pœniteat, sed illam tum maximè beni-
gnam propitiamque in hoc extremo fu-
turam agone confidamus & experia-
mur.

CAPVT XIII.

*De annua deuotionis huius seu obla-
tionis innouatione.*

EA est infelix naturæ nostræ conditio,
vt in eodem siue corporis, siue men-
tis statu minimè diu subsistat, sed aut
proficiat atque incrementa sumat, aut
decreseat atque deficiat. Cùm prima
ferueant vitæ melioris initia, sensim illa
tepscunt, & nisi magna adhibita cura
conseruentur, & subinde innouentur,
ferè languescunt & cuanescent. Quem-
admodum qui aduerso flumine lem-
bum trahit, si remiserit manus, statim re-
tro labitur, ait præclarè Hieronymus: sic

*Lib. 3 ad-
uersus Pe-
lagium.*

hu.

360 DE OFFIC. SODAL. PARTH.
humana conditio, si paululum remiserit, discit fragilitatem suam, & multa se non posse cognoscit. Regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Violentus est naturæ corruptæ deorsum semper suo pondere vergentis ad cælestia sursum incitatus motus, qui vehementior initio mox sese remittit, & languescit in fine, nisi diuinæ gratiæ virtus illa motrix & impultrix accrescat atque innouetur, nisi ad contentionem remorum in naui contranitentibus vndis afflata benignior aura Spiritus sancti, expansis nouorum desideriorum ac votorum velis excepta succurrat. Rectè nos ore Dauidis admonet Spiritus sanctus, vt obseruat S. Chrysostomus: *In fine ne corrumpas*; quia, si quando, in ipso progressu & exitu maxime vigilantia & contentio desideratur. vt prædones (ait hic sanctus Doctor) inanem nauim cum soluitè portu, & merces aliunde quærit, inuadere non solent, sed cum mercibus onusta portum repetit, tum illam inuadunt atque diripiunt; ita diabolus, vbi complures magno studio virtutes collegeris,

*Hom. 3. de
verbis Isa.*

geris, tum te quasi mercibus plenam nauim inuadit, vt non modò tua præda ditetur, sed quo erit spectabilior ruina, eo plures tecum in perniciem trahat. Igitur tum maximè opus est vigilantia, tum que maximè necessaria est hæc admonitio, ne in portu naufragium, *In fine ne corrumpas.* Vt stirpes in arentes & siticulosos saltus transplantatæ, nisi continenter irrigentur, mox exarescunt; vt aqua ab igne submota, mox sua sponte redit ad nativum frigus; vt arcus ad iaculandum magna vi contentus, elapsa sagitta per se ipsum remittitur; ita natura vitiata licet primùm magna vi diuinæ gratiæ compressa atque in officio cohibita, mox per se ipsa redit ad ingenium, &, vt ait Poëta,

Naturam expellas furca, tamen vsque recurrit:

ita virtus omnis nostra veluti cum aduersa & peregrina gleba conflictatur, breuique exarescet nisi nouis quotidie subsidijs gratiæ foueatur; ita diuinus ardor marcescit sua sponte atque extinguitur. Quid igitur remedij, nisi vt hinc

Q per

per interualla diuinus ignis exsuscitetur, nouæ de pharetra promantur ardentium desideriorum sagittæ; quam initio concepimus erga Beatam Matrem ardentem pietatem, eandem quotidie sub matutinum tempus, aut certè vesperinum examen innouemus, eandem quotidie deuotionem & oblationem nostri ipsorum cum sensu pietatis iteremus, vt illud Iob experiamur: *Gloria mea semper innouabitur, & arcus meus in manu mea instaurabitur.* Accedunt & externa remissionis animi causæ, vel hostium nostrorum fraudes ac doli, quibus nos à studio virtutis obiectis rerum caducarum blandimentis auocant; vel amicorum sæculi consuetudo, quorum exempla & colloquia ferè terrena, velut iniecta frigida, mentis ardorem restinguunt. Quare verissimè ait Gregorius: A feruore enim mentis vel inter spirituales inimicos, vel inter carnales quosque proximos, ipsi aliquo modo viuendi vsu veterascimus, & assumptæ nouitatis speciem suffocamus. Quamobrem vtendum eo quod præscribit Sanctus hic Pater, oportet.

Iob 29. 20.

Lib. 9. Moral. c. 16.

portuno præsidio renouationis huius
feruoris primitiui. Quippe, inquit, ani-
mus noster, dum igne amoris excoqui-
tur, semper in se seruat charitatis pul-
chritudinem, quotidiana innouatione
feruoris; nescit enim mens per torporem
veterascere, quæ studet per desiderium
semper inchoare. Hinc namque per
Paulum dicitur: *Renouamini spiritu mentis*
vestra. sic Psalmista, qui ad culmen perfe-
ctionis peruenerat, quasi inchoans, *dixit,*
Nunc cæpi. Quia si cessare ab actualibus
bonis nolumus, valdè necesse est in-
choare nos quotidie credamus. Extat
formula eius oblationis, quam quoque
manè ceteras inter preces ex animi in-
timo sensu recitare vehementer expe-
diat; certè sub cuiusque mensis initium,
prima Dominica quâ solennis commu-
nio Sodalibus indicitur, vt alio capite
est indicatum; certè semel iterumque
quotannis quo primùm die Sodalitatem
quis iniuit, quem diem agere debet an-
niuersarium quàm maximè solennem,
in eoque tum maximè repetenda hæc
Deiparæ facta suimet solennis obla-

*Ephes. 4.23**Psal. 76.11*

Q 2   rio.

364 DE OFFIC. SODAL. PARTH.
tio. Valdè laudanda est, quæ apud mul-
tos recepta est consuetudo, quotannis in
publico cœtu ac conuentu ex formula
repetita suimet oblatio, & consecratio
cuiusque facta Sanctissimæ Patronæ,
cum apparatu, & nouo quodam sensu
pietatis. Ex qua & illa singularis confe-
quitur utilitas, quòd non modò confir-
matur ac stabilitur animus in hoc Dei
paræ placendi studio & decreto, sed par
quoque meritum Sodalis adipiscatur ei
quod erat in primo Sodalitatis ingressu
consecutus. Vt enim in actibus odij re-
petitis par est iniuria, par pœna; sic & in
actibus amoris par quoque ratio meriti
& par merces, cum Deus ad remuneran-
dum longè sit quàm ad puniendum pro-
pensior. Vt solent honorarijs Principum
ephebis nouæ quorannis vestes, nouæ
que cultus corporis adhiberi; sic Beata
Patrona quasi tum primùm nouo quo-
dam animi feruore in suam adscitos do-
mum & familiam, nouis cælestium do-
norum ornamentis insigniet, & quasi
suos speciali gratia denotabit. Ita velut
aquilæ iuuentus eorum feruor pietatis

innouabitur : quasi aquæ viuæ salientes
 in vitam æternam impetu repetito, nun-
 quam marcescent , neque situm con-
 trahent , & quod est in psalmo eueniet,
 Domina in lumine vultus tui ambula-
 bunt, & in nomine tuo exultabunt tota
 die, & in iustitia tua exaltabuntur. Quo-
 niam gloria virtutis eorum tu es, & in
 beneplacito tuo exaltabitur cornu no-
 strum.

*Psal. 88.
 17. 18.*

C A P V T XIV.

*De imitatione virtutum Deiparæ Pa-
 trone.*

Veterem populum Isaias Vates ad
 Abrahami Patriarchæ & Saræ eius
 coniugis æmulationem iure prouoca-
 bat , quòd ab ijs & stirpis & religionis
 originem traheret: *Audite me qui sequimini- Isa. 51. 1.*
ni quod iustum est, & queritis Dominum,
attendite ad petram vnde excisi estis, & ad
cauernam laci de qua præcisi estis; attendite
ad Abraham patrem vestrum, & ad Saram,
quæ peperit vos. At quanto iustius qui

Q 3 Chri-